

מִתְּתָאֵי לְעִיִּלָּאֵי לפי שהיא השליחה של התחתונים להעלות לעליונים המ"ן של תפילות עם ישראל ומעשה המצוות, **וּמַעֲלִיאֵי לְתַתָּאֵי** ולהוריד השפע והברכות מהעולמות העליונים לעולמות התחתונים, **וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְמַלְכָּא, לָהּ אֹדַע בְּקֻדְמִיתָא.** ומי שצריך אל המלך שהוא ז"א ובא לבקש מהמלך איזה דבר בהכרח צריך ליכנס דרך הפתח ולכן מודיע אל המלכות בתחילה כי היא עומדת על הפתח **וְעַל דָּא חֲטָאתִי אֹדְיֵךְ,** (ד"א לְמַלְכוּתָא דְשְׂמִיא קָאֵמַר) ועל כן תחילת הוידוי הוא אל המלכות חטאתי אודיעך שאומר לה שמודיע את החטאים הגורמים פגם במלכות כי חטא הוא הנעשה בשוגג ופוגם בנפש היא המלכות ולכן מדבר בלשון נוכח ומתוודה על מה שחטא ופגם במלכות **וְעֹנִי לֹא כִסִּיתִי,** ואח"כ מדבר על העוון שהוא מזיד ופוגם ברוח בחינת יסוד דז"א והיינו **מַצְדִּיקוּ שֶׁל עוֹלָם** ולכן אמר עוונני לא כיסיתי מיסוד דז"א הנקרא צדיק והוא עלמא דאתכסיא ולכן לא אמר בלשון נוכח. **אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פְּשְׁעֵי לִיהוָה** שהפשעים הם במזיד ובמרד ומגיע הפגם עד התפארת בחינת נשמה וזהו אודה עלי פשעי לה' שהוא ז"א, וא"כ אודה עלי פשעי לה', **דָּא מַלְכָּא קְדִישָׁא, דְשִׁלְמָא כְּלָא דִילֵיהּ** זה המלך הקדוש כי ז"א הוא מלך הקדוש שכל השלום שלו ולכן מדבר בו בלשון נסתר כי הוא עלמא דאתכסיא ולא אמר אודה לך על כל פשעי, **וְשִׁלְמָא דְבַעֵי בַר נֶשׁ לְאַעְלָאָה קְמִיָּה בְּהוֹדָאָה** וזהו השלום שצריך האדם להתודות ולהעלותו לשרשו עד ז"א. **דְּהָא שְׁלָמִים הֵכִי מִתְקַרְבִּין בְּהוֹדָאָה** שהרי קרבן שלמים הם מלשון שלום ומקריבים אותם בהודאה, **דְּכִתִּיב** כמו שכתוב (ויקרא ז) **עַל זִבַּח תּוֹדַת שְׁלָמִיו** כי כשבא האדם להקריב קרבן תודה הוא צריך

להתוודות על חטאיו שגרמו לו היסורים ואח"כ להודות על הטוב שגמלו השי"ת ברוב חסדיו ותודה הוא מלשון וידוי ומלשון הודאה [קמטס] ומה שאמר. (תהלים לב) **וְאֵתָהּ נִשְׂאת עֵוֹן חַטָּאתֵי סִלָּה. דָּא לְעֵילָא לְעֵילָא** זהו למעלה באימא ולמעלה באבא, **אָתָר דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא שְׂרִיא** שהם המקום שאריך אנפין הנקרא עתיקא קדישא שורה בהם. **בְּגִין כִּךְ, הֵאֵי קָרָא אָחִיד בְּכֵלָא** ונמצא לפי זה שפסוק זה אוחז בכל הפרצופים מהמלכות עד אריך אנפין.

התורה הקדושה מלמדת אותנו דרכיו של הקב"ה כדי שנדע ללכת אחרייו **כְּגֹוֹנָא דָּא, מֵאֵן דִּיתְבַּע בְּעוֹתִיָּה לְמַלְכָּא** וכדוגמת זה כל אדם המבקש בקשותיו בתפילתו להשי"ת, **בְּעֵי לִיחֻדָּא שְׂמָא קְדִישָׁא בְּרַעוֹתִיָּה** צריך לייחד ברצונו ובכוונתו שם הקדוש הוא שם הוי"ה הכולל כל הפרצופים קוצו של י' אריך, י"ה חו"ב (או"א), ו"ה זר"ן, **בְּתַתָּא לְעֵילָא** וצריך לבזין מלמטה למעלה בסוד עליית המ"ן מה' אחרונה היא המלכות עד קוצו של י' הוא אריך אנפין **וּמַעֲיֵלָא לְתַתָּא** ומלמעלה למטה בסוד ירידת השפע מיינ דכורין, **וּלְקִשְׂרָא כֵלָא בְּחַד קִשְׂרָא** ולקשר את כל הפרצופים בקשר אחד בסוד אור הא"ס המייחדם, **וּבְהַהוּא קִשְׂוֹרָא אֲשַׁתְּכַח בְּעוֹתִיָּה** ועל ידי קשר זה ימצא בקשתו. **אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵאֵן הוּא חֲפִימָא,**

אור הרשב"י

[קמטס] כי להודות יש בו גם הודאה על חטא וכמו לשון הנמרא "מודה במקצת" וגם לשון

הלימוד היומי

לְמַתְּבַע בְּעוֹתִיָּה כְּדוֹד מִלֶּכָּא אמר רבי יוסי לרבי חייא מי הוא חכם לבקש בקשתו כדוד המלך, וְהוּא הָוָה נָטִיר פִּתְחָא דְּמִלֶּכָּא שהוא היה מרכבה למלכות השומרת את פתח המלך ז"א ויודע את הדרכים להעלות בקשותיו עד למעלה. אָמַר לִיהִ רַבִּי חֵיִיא וְדַאי הֶכִי הוּא אמר לו רבי חייא לרבי יוסי ודאי כן הוא שאין כדוד המלך לדעת זאת. וְעַל דָּא אִוְרִייתָא אִוְלִיָּה לָן אָרְחִי (דף כ' ע"ב) דְּמִלֶּכָּא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּנִגְדַע לְמִיָּהָד אֲבַתְרִיהָ ועל כן התורה הקדושה מלמדת אותנו דרכיו של הקב"ה כדי שנדע ללכת אחריו, כְּמָה דְּאֵתָּא אָמַר כמו שכתוב (דברים יג) אֲחֵרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְגו'.

מפרש הפסוק כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים

רַבִּי יוֹסִי פִּתַּח וְאָמַר לפרש הכתוב, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו וְגו'. כֹּה אָמַר יְהוָה, הָא אִוְקְמוּהָ מִש"כ כה אמר ה' כבר בארוהו החברים, בְּכָל אֲתָר דְּנִבְיָאָה שָׂרִי לְמִלְלָא, הָוִי מְלוֹי אֲשֶׁתְּמוֹדְעָן בכל מקום שהנביא פותח דבריו היו דבריו מודיעים מהיכן נמשכת נבואתו, וְהֶכָּא הָאִי כֹה אָמַר יְהוָה קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וכאן שפתח בכה אמר ה' הו"ה מודיע שהוא דברי הקב"ה ז"א. וְמָה אָמַר קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע ומה אמר קוב"ה קול ברמה נשמע להודיענו על צער השכינה ההולכת בגלות כמו שיבואר להלן.

השכינה ירדה ממרומים בזמן חורבן בית המקדש וראתה בצער עם ישראל

**הָכִי תִּנְיֶנֶן, דְּבַהֲהוּא יוֹמָא דְאִתְחָרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא
לְתַתָּא** כך שנינו שבאותו היום שנחרב בית המקדש למטה, וישראל

**אֲזָלוּ בְּגָלוּתָא, רִיחִיין עַל צַאֲרִיהוּן, וַיִּדְיֵהוּן מְהֵרָקֵן
לְאַחֲרָא** וישראל הלכו בגלות עם ריחיים על צוארם וידיהם קשורות לאחריהם

באזיקים. וכןסת ישראל, אתתרכת מבית מלפא למיהך
בְּתַרְיֵהוּן וכנסת ישראל היא השכינה הקדושה נתגרשה מבית תענוגיה בבית מלכו

של עולם ללכת אחרי בניה בגלות. **בְּשַׁעְתָּא דְנַחְתַּת, אִמְרַת אִיהָךְ
בְּקַדְמִיתָא וְאַבְבָּה עַל מְדוּרָאִי, וְעַל פְּנֵי, וְעַל בַּעְלִי** בשעה

שירדה ממרומים אמרה אלך תחילה לבכות על ביתי קדש הקדשים שהייתי שוכנת בו
שנחרב, ועל בני ההולכים בגלות, ועל בעלי ז"א שנפרד ממני ואיני ביחוד איתו כבתחילה.

פַּד נַחְתַּת, חָמַת אֲתַרְחָא חָרִיב כאשר ירדה וראתה את בית המקדש
שנחרב, **וְכַמָּה דָּמָא דְחָסִידֵי אֲתוּשְׁד בְּגִוּוּה** וכמה הרבה דם חסידים

שנשפך בתוכו, **וְהִיכָלָא קַדִּישָׁא וּבֵיתָא אֲתוּקַד בְּאַשָׁא** וההיכל
הקדוש והבית כולו שנשרף באש.

הקב"ה רצה להחזיר העולם לתוהו ובוהו בעבור צער השכינה

כְּדִין אַרְיַמַת קָלָא, וְאַתְרַגִּישׁוּ עֲלָאִי וְתַתָּאִי אז הרימה קולה
בבכי תמרורים והתרגשו והתעוררו לקולה עליונים ותחתונים, **וּמָטָא קָלָא**